

- Prelegerea 18 - Prezumpții criptografice dificile

Adela Georgescu, Ruxandra F. Olimid

Facultatea de Matematică și Informatică Universitatea din București

Cuprins

Criptografia modernă se bazează pe prezumpţia că anumite probleme nu pot fi rezolvate în timp polinomial;

- Criptografia modernă se bazează pe prezumpţia că anumite probleme nu pot fi rezolvate în timp polinomial;
- Până acum am văzut că schemele de criptare și de autentificare se bazează pe prezumpția existenței permutărilor pseudoaleatoare;

- Criptografia modernă se bazează pe prezumpţia că anumite probleme nu pot fi rezolvate în timp polinomial;
- Până acum am văzut că schemele de criptare și de autentificare se bazează pe prezumpția existenței permutărilor pseudoaleatoare;
- Dar această prezumpție e nenaturală și foarte puternică;

- Criptografia modernă se bazează pe prezumpţia că anumite probleme nu pot fi rezolvate în timp polinomial;
- Până acum am văzut că schemele de criptare şi de autentificare se bazează pe prezumpţia existenţei permutărilor pseudoaleatoare;
- Dar această prezumpție e nenaturală și foarte puternică;
- În practică, PRF si PRP pot fi instanțiate cu cifruri bloc;

- Criptografia modernă se bazează pe prezumpţia că anumite probleme nu pot fi rezolvate în timp polinomial;
- Până acum am văzut că schemele de criptare şi de autentificare se bazează pe prezumpţia existenţei permutărilor pseudoaleatoare;
- Dar această prezumpție e nenaturală și foarte puternică;
- În practică, PRF si PRP pot fi instanțiate cu cifruri bloc;
- Însă metode pentru a demonstra pseudoaleatorismul construcțiilor practice relativ la alte prezumpții "mai rezonabile" nu se cunosc;

- Criptografia modernă se bazează pe prezumpţia că anumite probleme nu pot fi rezolvate în timp polinomial;
- Până acum am văzut că schemele de criptare şi de autentificare se bazează pe prezumpţia existenţei permutărilor pseudoaleatoare;
- Dar această prezumpție e nenaturală și foarte puternică;
- În practică, PRF si PRP pot fi instanțiate cu cifruri bloc;
- Însă metode pentru a demonstra pseudoaleatorismul construcțiilor practice relativ la alte prezumpții "mai rezonabile" nu se cunosc;
- Dar e posibil a demonstra existența permutărilor pseudoaleatoare pe baza unei prezumpții mult mai slabe, cea a existenței funcțiilor one-way;

▶ În continuare vom introduce câteva probleme considerate "dificile" şi vom prezenta funcţii conjecturate ca fiind one-way bazate pe aceste probleme;

- În continuare vom introduce câteva probleme considerate "dificile" şi vom prezenta funcţii conjecturate ca fiind one-way bazate pe aceste probleme;
- Tot materialul ce urmează se bazează pe noțiuni de teoria numerelor;

- În continuare vom introduce câteva probleme considerate "dificile" şi vom prezenta funcţii conjecturate ca fiind one-way bazate pe aceste probleme;
- Tot materialul ce urmează se bazează pe noțiuni de teoria numerelor;
- La criptografia simetrică (cu cheie secretă) am văzut primitve criptografice (i.e. funcții hash, PRG, PRF, PRP) care pot fi construite eficient fără a implica teoria numerelor;

- În continuare vom introduce câteva probleme considerate "dificile" și vom prezenta funcții conjecturate ca fiind one-way bazate pe aceste probleme;
- Tot materialul ce urmează se bazează pe noțiuni de teoria numerelor;
- La criptografia simetrică (cu cheie secretă) am văzut primitve criptografice (i.e. funcții hash, PRG, PRF, PRP) care pot fi construite eficient fără a implica teoria numerelor;
- La criptografia asimetrică (cu cheie publică) construcțiile cunoscute se bazează pe probleme matematice dificile din teoria numerelor;

 O primă problemă conjecturată ca fiind dificilă este problema factorizării numerelor întregi sau mai simplu problema factorizării;

- O primă problemă conjecturată ca fiind dificilă este problema factorizării numerelor întregi sau mai simplu problema factorizării;
- Fiind dat un număr compus N, problema cere să se găsească două numere prime x_1 și x_2 pe n biți așa încât $N = x_1 \cdot x_2$;

- O primă problemă conjecturată ca fiind dificilă este problema factorizării numerelor întregi sau mai simplu problema factorizării;
- Fiind dat un număr compus N, problema cere să se găsească două numere prime x_1 și x_2 pe n biți așa încât $N = x_1 \cdot x_2$;
- Cele mai greu de factorizat sunt numerele cele care au factori primi foarte mari.

"The problem of distinguishing prime numbers from composite numbers and of resolving the latter into their prime factors is known to be one of the most important and useful in arithmetic. It has engaged the industry and wisdom of ancient and modern geometers to such an extent that it would be superfluous to discuss the problem at length... The dignity of the science itself seems to require that every possible means be explored for the solution of a problem so elegant and so celebrated."

(C.F.Gauss 1777 – 1855)

► Pentru a putea folosi problema în criptografie, trebuie să generăm numere prime aleatoare *în mod eficient*;

- ► Pentru a putea folosi problema în criptografie, trebuie să generăm numere prime aleatoare *în mod eficient*;
- Putem genera un numar prim aleator pe n biţi prin alegerea repetată de numere aleatoare pe n biţi până când găsim unul prim;

- ► Pentru a putea folosi problema în criptografie, trebuie să generăm numere prime aleatoare *în mod eficient*;
- Putem genera un numar prim aleator pe n biţi prin alegerea repetată de numere aleatoare pe n biţi până când găsim unul prim;
- ▶ Pentru eficiență, ne interesează două aspecte:

- ► Pentru a putea folosi problema în criptografie, trebuie să generăm numere prime aleatoare *în mod eficient*;
- Putem genera un numar prim aleator pe n biţi prin alegerea repetată de numere aleatoare pe n biţi până când găsim unul prim;
- ▶ Pentru eficiență, ne interesează două aspecte:
 - 1. probabilitatea ca un număr aleator de n biți să fie prim;

- ► Pentru a putea folosi problema în criptografie, trebuie să generăm numere prime aleatoare *în mod eficient*;
- Putem genera un numar prim aleator pe n biţi prin alegerea repetată de numere aleatoare pe n biţi până când găsim unul prim;
- ▶ Pentru eficiență, ne interesează două aspecte:
 - 1. probabilitatea ca un număr aleator de n biți să fie prim;
 - 2. cum testăm eficient că un număr dat p este prim.

Pentru distribuția numerelor prime, se cunoaște următorul rezultat matematic:

Teoremă

Există o constantă c așa încât, pentru orice n > 1 numărul de numere prime pe n biți este cel puțin $c \cdot 2^{n-1}/n$

Pentru distribuţia numerelor prime, se cunoaște următorul rezultat matematic:

Teoremă

Există o constantă c așa încât, pentru orice n > 1 numărul de numere prime pe n biți este cel puțin $c \cdot 2^{n-1}/n$

Rezultă imediat că probabilitatea ca un numar ales aleator pe n biți să fie prim este cel putin c/n;

Pentru distribuţia numerelor prime, se cunoaște următorul rezultat matematic:

Teoremă

Există o constantă c așa încât, pentru orice n>1 numărul de numere prime pe n biți este cel puțin $c\cdot 2^{n-1}/n$

- Rezultă imediat că probabilitatea ca un numar ales aleator pe n biți să fie prim este cel putin c/n;
- lar dacă testăm $t = n^2/c$ numere, probabilitatea ca un număr prim să nu fie ales este $(1 c/n)^t$, adică cel mult e^{-n} , deci neglijabilă.

► Cei mai eficienți algoritmi sunt probabiliști:

- Cei mai eficienți algoritmi sunt probabiliști:
 - ▶ Dacă numărul p dat este prim atunci algoritmul întotdeauna întoarce rezultatul prim;

- Cei mai eficienți algoritmi sunt probabiliști:
 - ▶ Dacă numărul p dat este prim atunci algoritmul întotdeauna întoarce rezultatul prim;
 - ▶ Dacă p este compus, atunci cu probabilitate mare algoritmul va întoarce compus;

- Cei mai eficienți algoritmi sunt probabiliști:
 - ▶ Dacă numărul p dat este prim atunci algoritmul întotdeauna întoarce rezultatul prim;
 - ▶ Dacă p este compus, atunci cu probabilitate mare algoritmul va întoarce compus;
 - Concluzie: dacă outputul este compus, atunci p sigur este compus, dacă outputul este prim, atunci cu probabilitate mare p este prim dar este posibil şi să se fi produs o eroare;

- Cei mai eficienți algoritmi sunt probabiliști:
 - ▶ Dacă numărul p dat este prim atunci algoritmul întotdeauna întoarce rezultatul prim;
 - ▶ Dacă p este compus, atunci cu probabilitate mare algoritmul va întoarce compus;
 - Concluzie: dacă outputul este compus, atunci p sigur este compus, dacă outputul este prim, atunci cu probabilitate mare p este prim dar este posibil şi să se fi produs o eroare;
- Un algoritm determinist polinomial a fost propus în 2002, dar este mai lent decât algoritmii probabilişti;

- Cei mai eficienți algoritmi sunt probabiliști:
 - ▶ Dacă numărul p dat este prim atunci algoritmul întotdeauna întoarce rezultatul prim;
 - ▶ Dacă p este compus, atunci cu probabilitate mare algoritmul va întoarce compus;
 - Concluzie: dacă outputul este compus, atunci p sigur este compus, dacă outputul este prim, atunci cu probabilitate mare p este prim dar este posibil şi să se fi produs o eroare;
- Un algoritm determinist polinomial a fost propus în 2002, dar este mai lent decât algoritmii probabilişti;
- Prezentăm un algoritm probabilist foarte răspândit: Miller-Rabin.

Algorithm 1 Algoritmul Miller-Rabin

Input: N, t

Output: o decizie dacă N este compus sau nu

1: if N este par sau $N = N_1^2$ then

return "compus"

3: end if

4: **compute** $r \ge 1$ și u impar a.î. $N - 1 = 2^r u$

5: **for** j = 1 to t **do**

6: $a \leftarrow \{1, ..., N-1\}$

7: **if** $(gcd(a, N) \neq 1)$ **or** $(a^u \neq \pm 1 \mod N \text{ and } a^{2^i u} \neq -1 \mod N)$ N, pentru orice $i \in \{1, ..., r-1\}$) then

return "compus" 8:

9. end if

10: end for

11: return "prim"

► Acceptă la intrare un numar N și un parametru *t* care determină *probabilitatea de eroare*;

- ► Acceptă la intrare un numar N și un parametru *t* care determină *probabilitatea de eroare*;
- Rulează în timp **polinomial** în |N| și t și satisface:

- Acceptă la intrare un numar N și un parametru *t* care determină *probabilitatea de eroare*;
- Rulează în timp **polinomial** în |N| și t și satisface:

Teoremă

Dacă N este prim, atunci testul Miller-Rabin întoarce mereu "prim". Dacă N este compus, algoritmul întoarce "prim" cu probabilitate cel mult 2^{-t} (i.e. întoarce rezultatul corect "compus" cu probabilitate $1-2^{-t}$)

► Ne întoarcem la problema generării *eficiente* a numerelor prime;

- Ne întoarcem la problema generării eficiente a numerelor prime;
- ► Folosim algoritmul Miller-Rabin pentru a descrie un algoritm **polinomial** de generare a numerelor prime;

Algoritmul Miller-Rabin

- Ne întoarcem la problema generării eficiente a numerelor prime;
- ► Folosim algoritmul Miller-Rabin pentru a descrie un algoritm **polinomial** de generare a numerelor prime;
- ▶ Pentru o intrare *n*, întoarce un număr aleator pe *n* biți care este prim cu excepția unei probabilități neglijabile în *n*.

Algoritmul de generare a numerelor prime

Algorithm 2 Algoritmul de generare a numerelor prime

```
Input: n
Output: Un număr aleator prim pe n biți
 1: for i = 1 to n^2/c do
 2: p' \leftarrow \{0,1\}^{n-1}
 3: p = 1 || p'
 4: execută testul Miller-Rabin pentru p cu parametrul n
 5: if output = "prim" then
 6.
        return p
      end if
 7.
 8: end for
 9: return eşec
```

► Deocamdată nu se cunosc *algoritmi polinomiali* pentru problema factorizării;

- Deocamdată nu se cunosc algoritmi polinomiali pentru problema factorizării;
- Dar există algoritmi mult mai buni decât forța brută;

- Deocamdată nu se cunosc algoritmi polinomiali pentru problema factorizării;
- Dar există algoritmi mult mai buni decât forța brută;
- Prezentăm în continuare câțiva algoritmi de factorizare.

Reamintim: Fiind dat un număr compus N, problema factorizării cere să se găsească 2 numere prime p şi q a.î. N = pq;

- Reamintim: Fiind dat un număr compus N, problema factorizării cere să se găsească 2 numere prime p şi q a.î. N = pq;
- ► Considerăm |p| = |q| = n și deci $n = O(\log N)$;

- Reamintim: Fiind dat un număr compus N, problema factorizării cere să se găsească 2 numere prime p şi q a.î. N = pq;
- ► Considerăm |p| = |q| = n și deci $n = O(\log N)$;
- Metoda cea mai simplă este împărțirea numărului N prin toate numerele p impare din intervalul $p=3,...,\left|\sqrt{N}\right|$.

- Reamintim: Fiind dat un număr compus N, problema factorizării cere să se găsească 2 numere prime p şi q a.î. N = pq;
- ► Considerăm |p| = |q| = n și deci $n = O(\log N)$;
- Metoda cea mai simplă este împărțirea numărului N prin toate numerele p impare din intervalul $p=3,...,\left|\sqrt{N}\right|$.
- ► Complexitatea timp este $O(\sqrt{N} \cdot (\log N)^c)$ unde c este o constantă;

- Reamintim: Fiind dat un număr compus N, problema factorizării cere să se găsească 2 numere prime p şi q a.î. N = pq;
- ► Considerăm |p| = |q| = n și deci $n = O(\log N)$;
- Metoda cea mai simplă este împărțirea numărului N prin toate numerele p impare din intervalul $p=3,...,\left|\sqrt{N}\right|$.
- ► Complexitatea timp este $O(\sqrt{N} \cdot (\log N)^c)$ unde c este o constantă;
- Pentru $N < 10^{12}$ metoda este destul de eficientă.

Există însă algoritmi mai sofisticați, cu timp de execuție mai bun, între care:

- Există însă algoritmi mai sofisticați, cu timp de execuție mai bun, între care:
 - Metoda Pollard p − 1: funcționează atunci când p − 1 are factori primi "mici";

- Există însă algoritmi mai sofisticați, cu timp de execuție mai bun, între care:
 - Metoda **Pollard p** -1: funcționează atunci când p-1 are factori primi "mici";
 - Metoda **Pollard rho**: timpul de execuție este $O(N^{1/4} \cdot (\log N)^c)$;

- Există însă algoritmi mai sofisticați, cu timp de execuție mai bun, între care:
 - Metoda **Pollard p** -1: funcționează atunci când p-1 are factori primi "mici";
 - Metoda **Pollard rho**: timpul de execuție este $O(N^{1/4} \cdot (\log N)^c)$;
 - ► Algoritmul sitei pătratice rulează în timp sub-exponențial în lungimea lui N.

- Există însă algoritmi mai sofisticați, cu timp de execuție mai bun, între care:
 - Metoda **Pollard p** -1: funcționează atunci când p-1 are factori primi "mici";
 - Metoda **Pollard rho**: timpul de execuție este $O(N^{1/4} \cdot (\log N)^c)$;
 - ► Algoritmul sitei pătratice rulează în timp sub-exponențial în lungimea lui N.
- ▶ Deocamdată, cel mai rapid algoritm de factorizare este o îmbunătățire a sitei pătratice care factorizează un număr N de lungime O(n) în timp $2^{O(n^{1/3} \cdot (\log n)^{2/3})}$.

$$x^2 = y \mod p$$

▶ Un element $y \in \mathbb{Z}_p^*$ este *rest pătratic modulo p* dacă $\exists x \in \mathbb{Z}_p^*$ a.î.

$$x^2 = y \mod p$$

x se numește rădăcina pătratică a lui y;

$$x^2 = y \mod p$$

- x se numește rădăcina pătratică a lui y;
- Algoritmul se bazează pe două observații simple:

$$x^2 = y \mod p$$

- x se numește rădăcina pătratică a lui y;
- ► Algoritmul se bazează pe două observații simple:
 - 1. Dacă N = pq cu p, q prime distincte, atunci fiecare rest pătratic modulo N are exact 4 rădăcini pătratice diferite;

$$x^2 = y \mod p$$

- x se numește rădăcina pătratică a lui y;
- ► Algoritmul se bazează pe două observații simple:
 - 1. Dacă N = pq cu p, q prime distincte, atunci fiecare rest pătratic modulo N are exact 4 rădăcini pătratice diferite;
 - 2. Dacă se pot afla x, y cu $x^2 = y^2 \mod N$ si $x \neq \pm y \mod N$, atunci $\gcd(x-y,N)$ este un factor prim al lui N calculabil în timp polinomial;

Algoritmul încearcă să genereze o pereche de valori x, y a.î. $x^2 = y^2 \mod N$, în speranța că $x \neq \pm y \mod N$ cu probabilitate constantă; căutarea se desfășoară astfel:

- Algoritmul încearcă să genereze o pereche de valori x, y a.î. $x^2 = y^2 \mod N$, în speranța că $x \neq \pm y \mod N$ cu probabilitate constantă; căutarea se desfășoară astfel:
- ► Se fixează o bază $B = \{p_1, ..., p_k\}$ de numere prime mici;

- Algoritmul încearcă să genereze o pereche de valori x, y a.î. $x^2 = y^2 \mod N$, în speranța că $x \neq \pm y \mod N$ cu probabilitate constantă; căutarea se desfășoară astfel:
- ▶ Se fixează o bază $B = \{p_1, ..., p_k\}$ de numere prime mici;
- Se caută l > k numere distincte $x_1, ..., x_l \in \mathbb{Z}_N^*$ pentru care $q_i = [x_i^2 \mod N]$ este "mic" așa încât toți factorii primi ai lui q_i se găsesc în B;

- Algoritmul încearcă să genereze o pereche de valori x, y a.î. $x^2 = y^2 \mod N$, în speranța că $x \neq \pm y \mod N$ cu probabilitate constantă; căutarea se desfășoară astfel:
- ▶ Se fixează o bază $B = \{p_1, ..., p_k\}$ de numere prime mici;
- Se caută l > k numere distincte $x_1, ..., x_l \in \mathbb{Z}_N^*$ pentru care $q_i = [x_i^2 \mod N]$ este "mic" așa încât toți factorii primi ai lui q_i se găsesc în B;
- ► Vor rezulta relații de forma

$$x_j^2 = p_1^{e_{j,1}} \cdot p_2^{e_{j,2}} \cdot \dots \cdot p_k^{e_{j,k}} \mod N$$

unde $1 \le j \le k$.

Pentru fiecare j se consideră vectorul: $e_j = (e_{j,1} \mod 2, ..., e_{j,k} \mod 2)$

Pentru fiecare j se consideră vectorul: $e_i = (e_{i,1} \mod 2, ..., e_{i,k} \mod 2)$

▶ Dacă se poate determina o submulțime formată din astfel de vectori, a căror suma modulo 2 să fie (0,0,...,0), atunci pătratul produsului elementelor x_j corespunzătoare va avea în B toți divizorii reprezentați de un număr par de ori.

Pentru fiecare j se consideră vectorul: $e_j = (e_{j,1} \mod 2, ..., e_{j,k} \mod 2)$

- ▶ Dacă se poate determina o submulțime formată din astfel de vectori, a căror suma modulo 2 să fie (0,0,...,0), atunci pătratul produsului elementelor x_j corespunzătoare va avea în B toți divizorii reprezentați de un număr par de ori.
- Se poate arăta că algoritmul optimizat rulează în timp $2^{O(\sqrt{n \cdot logn})}$ pentru factorizarea unui număr N de lungime O(n), deci **sub-exponențial** în lungimea lui N.

Fie N = 377753. Se știe că $6647 = [620^2 \mod N]$ și putem factoriza

$$6647 = 17^2 \cdot 23$$

Fie N = 377753. Se știe că $6647 = [620^2 \mod N]$ și putem factoriza

$$6647 = 17^2 \cdot 23$$

Deci:

$$620^2 = 17^2 \cdot 23 \bmod N$$

Fie N = 377753. Se știe că $6647 = [620^2 \mod N]$ și putem factoriza

$$6647 = 17^2 \cdot 23$$

Deci:

$$620^2 = 17^2 \cdot 23 \bmod N$$

Similar:

$$621^2 = 2^4 \cdot 17 \cdot 29 \bmod N$$

$$645^2 = 2^7 \cdot 13 \cdot 23 \bmod N$$

$$655^2 = 2^3 \cdot 13 \cdot 27 \cdot 29 \mod N$$

Fie N = 377753. Se știe că $6647 = [620^2 \mod N]$ și putem factoriza

$$6647 = 17^2 \cdot 23$$

► Deci:

$$620^2 = 17^2 \cdot 23 \bmod N$$

► Similar:

$$621^{2} = 2^{4} \cdot 17 \cdot 29 \mod N$$

$$645^{2} = 2^{7} \cdot 13 \cdot 23 \mod N$$

$$655^{2} = 2^{3} \cdot 13 \cdot 27 \cdot 29 \mod N$$

Baza de numere prime mici este:

$$B = \{2, 13, 17, 23, 29\}$$

Obţinem:

$$620^2 \cdot 621^2 \cdot 645^2 \cdot 655^2 = 2^{14} \cdot 13^2 \cdot 17^4 \cdot 23^2 \cdot 29^2 \mod N$$
$$[620 \cdot 621 \cdot 645 \cdot 655 \mod N]^2 = [2^7 \cdot 13 \cdot 17^2 \cdot 23 \cdot 29 \mod N]^2 \mod N$$

Obţinem:

$$620^2 \cdot 621^2 \cdot 645^2 \cdot 655^2 = 2^{14} \cdot 13^2 \cdot 17^4 \cdot 23^2 \cdot 29^2 \mod N$$
$$[620 \cdot 621 \cdot 645 \cdot 655 \mod N]^2 = [2^7 \cdot 13 \cdot 17^2 \cdot 23 \cdot 29 \mod N]^2 \mod N$$

▶ Toţi exponenţii sunt pari!

Obţinem:

$$620^2 \cdot 621^2 \cdot 645^2 \cdot 655^2 = 2^{14} \cdot 13^2 \cdot 17^4 \cdot 23^2 \cdot 29^2 \mod N$$
$$[620 \cdot 621 \cdot 645 \cdot 655 \mod N]^2 = [2^7 \cdot 13 \cdot 17^2 \cdot 23 \cdot 29 \mod N]^2 \mod N$$

- ► Toţi exponenţii sunt pari!
- După efectuarea calculelor:

$$\Rightarrow 127194^2 = 45335^2 \mod N$$

Obţinem:

$$620^2 \cdot 621^2 \cdot 645^2 \cdot 655^2 = 2^{14} \cdot 13^2 \cdot 17^4 \cdot 23^2 \cdot 29^2 \mod N$$
$$[620 \cdot 621 \cdot 645 \cdot 655 \mod N]^2 = [2^7 \cdot 13 \cdot 17^2 \cdot 23 \cdot 29 \mod N]^2 \mod N$$

- ► Toţi exponenţii sunt pari!
- După efectuarea calculelor:

$$\Rightarrow 127194^2 = 45335^2 \mod N$$

▶ Cum 127194 \neq 45335 mod N, se calculează un factor prim al lui N:

$$gcd(127194 - 45335, 377753) = 751$$

RSA Challenge

▶ În 1991, Laboratoarele RSA lansează RSA Challenge;

- ▶ În 1991, Laboratoarele RSA lansează RSA Challenge;
- Aceasta presupune factorizarea unor numere N, unde $N = p \cdot q$, cu p, q 2 numere prime mari;

- ▶ În 1991, Laboratoarele RSA lansează RSA Challenge;
- Aceasta presupune factorizarea unor numere N, unde $N = p \cdot q$, cu p, q 2 numere prime mari;
- ► Au fost lansate mai multe provocări, câte 1 pentru fiecare dimensiune (în biţi) a lui *N*:

- ▶ În 1991, Laboratoarele RSA lansează RSA Challenge;
- Aceasta presupune factorizarea unor numere N, unde $N = p \cdot q$, cu p, q 2 numere prime mari;
- Au fost lansate mai multe provocări, câte 1 pentru fiecare dimensiune (în biţi) a lui *N*:
- Exemple includ: RSA-576, RSA-640, RSA-768, ..., RSA-1024, RSA-1536, RSA-2048;

- ▶ În 1991, Laboratoarele RSA lansează RSA Challenge;
- Aceasta presupune factorizarea unor numere N, unde $N = p \cdot q$, cu p, q 2 numere prime mari;
- Au fost lansate mai multe provocări, câte 1 pentru fiecare dimensiune (în biți) a lui *N*:
- Exemple includ: RSA-576, RSA-640, RSA-768, ..., RSA-1024, RSA-1536, RSA-2048;
- Provocarea s-a încheiat oficial în 2007;

- ▶ În 1991, Laboratoarele RSA lansează RSA Challenge;
- Aceasta presupune factorizarea unor numere N, unde $N = p \cdot q$, cu p, q 2 numere prime mari;
- Au fost lansate mai multe provocări, câte 1 pentru fiecare dimensiune (în biți) a lui *N*:
- Exemple includ: RSA-576, RSA-640, RSA-768, ..., RSA-1024, RSA-1536, RSA-2048;
- Provocarea s-a încheiat oficial în 2007;
- ► Multe provocări au fost sparte în cursul anilor (chiar și ulterior închiderii oficiale), însă există numere încă nefactorizate:

► RSA-1024

 $13506641086599522334960321627880596993888147560566\\ 70275244851438515265106048595338339402871505719094\\ 41798207282164471551373680419703964191743046496589\\ 27425623934102086438320211037295872576235850964311\\ 05640735015081875106765946292055636855294752135008\\ 52879416377328533906109750544334999811150056977236\\ 890927563$

[http://www.emc.com/emc-plus/rsa-labs/historical/the-rsa-challenge-numbers.htm]

► RSA-2048

[http://www.emc.com/emc-plus/rsa-labs/historical/the-rsa-challenge-numbers.htm]

 O altă prezumție dificilă este DLP (Discrete Logarithm Problem) (sau PLD (Problema Logaritmului Discret));

- O altă prezumție dificilă este DLP (Discrete Logarithm Problem) (sau PLD (Problema Logaritmului Discret));
- ▶ Considerăm \mathbb{G} un grup ciclic de ordin q;

- O altă prezumție dificilă este DLP (Discrete Logarithm Problem) (sau PLD (Problema Logaritmului Discret));
- ► Considerăm \mathbb{G} un grup ciclic de ordin q;
- lacksquare Există un generator $g\in\mathbb{G}$ a.î. $\mathbb{G}=\{g^0,g^1,...,g^{q-1}\}$;

- O altă prezumție dificilă este DLP (Discrete Logarithm Problem) (sau PLD (Problema Logaritmului Discret));
- ► Considerăm \mathbb{G} un grup ciclic de ordin q;
- lacktriangle Există un generator $g\in\mathbb{G}$ a.î. $\mathbb{G}=\{g^0,g^1,...,g^{q-1}\}$;
- Echivalent, pentru fiecare $h \in \mathbb{G}$ există un *unic* $x \in \mathbb{Z}_q$ a.î. $g^x = h$;

- O altă prezumție dificilă este DLP (Discrete Logarithm Problem) (sau PLD (Problema Logaritmului Discret));
- ► Considerăm \mathbb{G} un grup ciclic de ordin q;
- Există un generator $g \in \mathbb{G}$ a.î. $\mathbb{G} = \{g^0, g^1, ..., g^{q-1}\};$
- Echivalent, pentru fiecare $h \in \mathbb{G}$ există un *unic* $x \in \mathbb{Z}_q$ a.î. $g^x = h$;
- x se numește logaritmul discret al lui h în raport cu g și se notează

$$x = \log_g h$$

Experimentul logaritmului discret $DLog_A(n)$

- 1. Generează (\mathbb{G} , q, g) unde \mathbb{G} este un grup ciclic de ordin q (cu |q|=n) iar g este generatorul lui \mathbb{G} .
- 2. Alege $h \leftarrow^R \mathbb{G}$. (se poate alege $x' \leftarrow^R \mathbb{Z}_q$ și apoi $h := g^{x'}$.)

Experimentul logaritmului discret $DLog_A(n)$

- 1. Generează (\mathbb{G} , q, g) unde \mathbb{G} este un grup ciclic de ordin q (cu |q|=n) iar g este generatorul lui \mathbb{G} .
- 2. Alege $h \leftarrow^R \mathbb{G}$. (se poate alege $x' \leftarrow^R \mathbb{Z}_q$ și apoi $h := g^{x'}$.)
- 3. \mathcal{A} primește \mathbb{G}, q, g, h și întoarce $x \in \mathbb{Z}_q$;

Experimentul logaritmului discret $DLog_A(n)$

- 1. Generează (\mathbb{G} , q, g) unde \mathbb{G} este un grup ciclic de ordin q (cu |q|=n) iar g este generatorul lui \mathbb{G} .
- 2. Alege $h \leftarrow^R \mathbb{G}$. (se poate alege $x' \leftarrow^R \mathbb{Z}_q$ și apoi $h := g^{x'}$.)
- 3. \mathcal{A} primește \mathbb{G} , q, g, h și întoarce $x \in \mathbb{Z}_q$;
- 4. Output-ul experimentului este 1 dacă $g^x = h$ și 0 altfel.

Experimentul logaritmului discret $DLog_{\mathcal{A}}(n)$

- 1. Generează (\mathbb{G} , q, g) unde \mathbb{G} este un grup ciclic de ordin q (cu |q|=n) iar g este generatorul lui \mathbb{G} .
- 2. Alege $h \leftarrow^R \mathbb{G}$. (se poate alege $x' \leftarrow^R \mathbb{Z}_q$ și apoi $h := g^{x'}$.)
- 3. \mathcal{A} primește \mathbb{G}, q, g, h și întoarce $x \in \mathbb{Z}_q$;
- 4. Output-ul experimentului este 1 dacă $g^x = h$ și 0 altfel.

Definiție

Spunem că problema logaritmului discret (DLP) este dificilă dacă pentru orice algoritm PPT $\mathcal A$ există o funcție neglijabilă negl așa încât

$$Pr[DLog_A(n) = 1] \le negl(n)$$

► Există câteva clase de grupuri ciclice pentru care DLP este considerată dificilă;

- Există câteva clase de grupuri ciclice pentru care DLP este considerată dificilă;
- Una dintre ele este clasa grupurilor ciclice de ordin prim (în aceste grupuri, problema este "cea mai dificilă");

- Există câteva clase de grupuri ciclice pentru care DLP este considerată dificilă;
- Una dintre ele este clasa grupurilor ciclice de ordin prim (în aceste grupuri, problema este "cea mai dificilă");
- ▶ DLP nu poate fi rezolvată în timp polinomial în grupurile care nu sunt de ordin prim, ci doar este mai ușoară;

- Există câteva clase de grupuri ciclice pentru care DLP este considerată dificilă;
- Una dintre ele este clasa grupurilor ciclice de ordin prim (în aceste grupuri, problema este "cea mai dificilă");
- ▶ DLP nu poate fi rezolvată în timp polinomial în grupurile care nu sunt de ordin prim, ci doar este mai ușoară;
- ▶ În aceste grupuri căutarea unui generator și verificarea că un număr dat este generator sunt triviale.

▶ DLP este considerată dificilă în grupuri ciclice de forma \mathbb{Z}_p^* cu p prim;

- ▶ DLP este considerată dificilă în grupuri ciclice de forma \mathbb{Z}_p^* cu p prim;
- ▶ Insă pentru p > 3 grupul \mathbb{Z}_p^* NU are ordin prim;

- ▶ DLP este considerată dificilă în grupuri ciclice de forma \mathbb{Z}_p^* cu p prim;
- ▶ Insă pentru p > 3 grupul \mathbb{Z}_p^* NU are ordin prim;
- Aceasta problemă se rezolvă folosind un *subgrup* potrivit al lui \mathbb{Z}_p^* ;

- ▶ DLP este considerată dificilă în grupuri ciclice de forma \mathbb{Z}_p^* cu p prim;
- ▶ Insă pentru p > 3 grupul \mathbb{Z}_p^* NU are ordin prim;
- Aceasta problemă se rezolvă folosind un *subgrup* potrivit al lui \mathbb{Z}_p^* ;
- ▶ Reamintim: Un element $y \in \mathbb{Z}_p^*$ este rest pătratic modulo p dacă $\exists x \in \mathbb{Z}_p^*$ a.î. $x^2 = y \mod p$;

- ▶ DLP este considerată dificilă în grupuri ciclice de forma \mathbb{Z}_p^* cu p prim;
- ▶ Insă pentru p > 3 grupul \mathbb{Z}_p^* NU are ordin prim;
- Aceasta problemă se rezolvă folosind un *subgrup* potrivit al lui \mathbb{Z}_p^* ;
- ▶ Reamintim: Un element $y \in \mathbb{Z}_p^*$ este rest pătratic modulo p dacă $\exists x \in \mathbb{Z}_p^*$ a.î. $x^2 = y \mod p$;
- Mulţimea resturilor pătratice modulo p formează un subgrup al lui \mathbb{Z}_p^* ;

- ▶ DLP este considerată dificilă în grupuri ciclice de forma \mathbb{Z}_p^* cu p prim;
- ▶ Insă pentru p > 3 grupul \mathbb{Z}_p^* NU are ordin prim;
- Aceasta problemă se rezolvă folosind un *subgrup* potrivit al lui \mathbb{Z}_p^* ;
- ▶ Reamintim: Un element $y \in \mathbb{Z}_p^*$ este rest pătratic modulo p dacă $\exists x \in \mathbb{Z}_p^*$ a.î. $x^2 = y \mod p$;
- Mulţimea resturilor pătratice modulo p formează un subgrup al lui \mathbb{Z}_p^* ;
- ▶ Dacă p este număr prim tare (i.e. p = 2q + 1 cu q prim), subgrupul resturilor pătratice modulo p are ordin q, deci este ciclic și toate elementele sunt generatori.

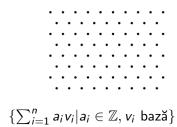
Criptografia bazată pe latici

► Criptografia bazată pe latici:

```
\{\sum_{i=1}^n a_i v_i | a_i \in \mathbb{Z}, v_i 	ext{ bază}\}
```

Criptografia bazată pe latici

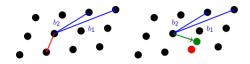
Criptografia bazată pe latici:

Probleme dificile: SVP (Shortest Vector Problem), CVP (Closest Vector Problem), ...

Criptografia bazată pe latici

SVP (Shortest Vector Problem) și CVP (Closest Vector Problem):

[Images: https://en.wikipedia.org/wiki/Lattice_problem# Shortest_vector_problem_(SVP)]

Important de reținut!

- Cel mai rapid algoritm de factorizare necesită timp sub-exponențial;
- ► Problema logaritmului discret este dificilă.